ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία . . . . δρ. 4.
Ἑξάμηνος . . . . » 2.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία. . . φρ. χρ. 6.
Ἑξάμηνος . . » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης Κ. Γ. Μιχαλόπουλος.

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 23. | Γραφεῖα=ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10. | Ἀθῆναι, Κυριακή, 28 Ὀκτωβρίου 1901

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Οἱ ἀσυστόλως μέχρι τοῦδε ἐπιδιώκοντες ν' ἀποδόσωσιν εἰς ἀπαρέσκειαν τῆς Βασιλικῆς τῶν Ἑλλήνων Μεγαλειότητος τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης ἀπὸ τοῦ Σκηνώματος ἐκείνου, ἐφ' οὗ τὸ Ἔθνος ἐστήριξε τὰς ἀγλαοτέρας ἐλπίδας τῆς Προόδου του, ὑπέστησαν σφοδρὸν τὸν κόλαφον ἐπὶ τοῦ δυσκάμπτου πρὸ τῆς Ὑψηλῆς Ἰδέας, ἣν ἐν τῷ σεπτῷ προσώπῳ τοῦ Ἄνακτος ἡμῶν ἡ Πρόνοια ἐνεσάρκωσε, καὶ ἀλαζονικοῦ τραχήλου των, τοῦ αἴροντος τὸ ἀνόσιον τῆς προδοσίας ἁμάρτημα.

Καθὼς τὸ Στέμμα Μου προωρίσθη νὰ σκέπῃ καὶ φρουρῇ καὶ προασπίζῃ τὸ κακότυχον Ἑλληνικὸν Γένος, οὕτω καὶ τὸ Θέατρον. εἰς ὃ ἐχάρισα τὸ ὄνομά Μου, σκοπὸν ἔχει νὰ στεγάσῃ τὴν δύσμοιρον Ἑλληνικὴν Σκηνήν, ἡ ὁποία «φερέοικος» φεῦ! τῇδε κἀκεῖσε περιπλανωμένη, ἔπρεπεν ἐπὶ τέλους νὰ παύσῃ δεχομένη τὰ σκώμματα τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ἐμμανοῦς ξενολάτρου καὶ νὰ τύχῃ τοῦ Ἐλέους Μου.

Εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐξέμαθον τὴν ἀνάγνωσιν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου, τοιοῦτον ἐφάνη τὸ περιεχόμενον τῆς Ὑψηλῆς ἐπιταγῆς, ὅπως τὸ φερώνυμον τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως Θέατρον μὴ γένηται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς λειτουργίας του ἡ δυσαὴς ἠχὼ τοῦ παγεροῦ ἀνέμου τῆς Δύσεως, ὅστις ἀπὸ τοῦ Μεσαίωνος ἤδη ἀπειλεῖ νὰ νεκρώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Καρδίαν ἀποψύχων τὴν ἱερὰν φλόγα, ἣν αὕτη διὰ τοῦ Προμηθέως ἀπὸ τοὺς Ἀθανάτους ὑποκλέψασα ἐπλήρωσε ὡς ἐκεῖνος τόσον ἀκριβά!

Καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ συγκινῆται καὶ νὰ μὴ θλίβεται καὶ νὰ μὴν ἀσχάλλῃ ὁ Ἀνώτατος τῆς πολιτείας τῶν Ἑλλήνων Ἄρχων συλλογιζόμενος, ὅτι, ἐν ᾧ ἀπὸ τεσσαρακονταετίας ἤδη ἔχει ἐνθρονισθῆ ἐπὶ τὸ Ὀλύμπιον τοῦ Περικλέους Βῆμα, δὲν ἠξιώθη νὰ ἴδῃ εἰσέτι τοὺς ἀπογόνους Ἐκείνου ὑπηκόους Του, ἐνστερνιζομένους τῆς Μεγάλης Ἱστορίας των τὸ ἄρρητον Κάλλος;

Ὦ! πόσον θὰ ἔχαιρε καὶ ὁποίαν εὐφροσύνην θὰ ἠσθάνετο καὶ τίνα ὑπερηφάνειαν θὰ ἐδοκίμαζεν ἐὰν παρουσιάζοντο ἐνώπιόν Του ἐν σώματι οἱ δοκιμώτεροι τῶν Νεωτέρων Ἑλλήνων μυσταγωγοὶ τῆς Τέχνης, ἔν τε τῇ ἠθοποιΐᾳ καὶ τῇ ποιήσει καὶ ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ **ἀπροσωπολήπτως** ἐφανέρονον πρὸς Αὐτὸν ὅτι ὁ πυρὴν ἐκεῖνος, ὃν ἡ πνοή Του ἐχρειάζετο διὰ νὰ ἀναδώσῃ τὴν βλάστησιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Καλλονήν, ἐσχηματίσθη ἐπαρκὴς πλέον καὶ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθῇ τὸ Ἑλληνικὸν αἴσθημα διαφθειρόμενον ὑπὸ τοῦ φέροντος εἰς ἄβυσσον φερόμενον.

Ναί! Κύριοι, ὅσοι μὲ τὰ κόκκαλά σας ἐπήξατε τὸν πυρῆνα αὐτὸν καὶ τῷ ἐδώσατε τὸν χυμὸν ἀπὸ τὸ αἷμά σας, ἔχετε καθῆκον ὄχι μόνον πρὸς ἑαυτοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὸν Λαόν, πρὸς τὴν Ἐθνικὴν ἑηλονότι Ὑπόστασιν, νὰ διαλύσητε πᾶσαν πλανην ἀποδεικνύοντες ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα δὲν εἶνε ἄσημόν τι ἀθυρμάτιον μὲ τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ κάθε φρακοφορεμένος ξυλοσχίστης νὰ παίζῃ ἀποινεί.

Πήγασος.

Γ. ΠΑΧΤΙΚΟΣ
(καθηγητὴς τῆς φιλολογίας καὶ μουσουργὸς ὁ μελοποιήσας τὰ χορικὰ τῆς «Ἰφιγενείας»).

Στοῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΥΙΟΥ
ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 124 παρὰ τῇ Καπνικαρέᾳ.
Κατασκευάζονται ἐπὶ παραγγελίᾳ ΣΕΝΙΛΙΑ παντὸς σχήματος καὶ χρώματος διὰ γαρνίρισμα φορεμάτων καὶ ἐργοχείρων.
ΣΕΝΙΛΙΑ ἐγχώρια, ΣΕΝΙΛΙΑ τοῦ γούστου σας τέλεια, μόνον στοῦ ΓΕΡΩ-ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ εὑρίσκετε

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

Ὁ ἐνθουσιασμένος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων προσκυνητὴς ἔσχε διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐργασίας του τὴν ἰσχὺν νὰ φέρῃ εἰς τὴν πραγματικότητα τὸ γλυκύτερον ὄνειρον, ὅπερ ἡ εὐγενὴς φαντασία του συνέλαβέ ποτε. Ὅσοι προσῆλθον μετ' αὐτοῦ χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ προσκύνημα τῆς τόσον ἐπιχαρίτως ἀναπαρασταθείσης προγονικῆς Δόξης δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ εὐλογήσωσι τὸ ἱερὸν ἔργον του καὶ νὰ δοκιμάσωσιν αἴσθημα εὐγνωμοσύνης βαθὺ πρὸς αὐτόν.

Ἀλλ' ὀφείλεται μέγας ἔπαινος καὶ εἰς τὸν μελοποιὸν τῶν χορικῶν τῆς ὑψηλῆς ταύτης τοῦ Εὐριπίδου τραγῳδίας, ὅστις ὁμολογουμένως ἀπὸ ἀσφαλοῦς ἀναχωρήσας βάσεως κατώρθωσε νὰ σημειώσῃ βήματα προόδου τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται πλέον οὐτοπία ἡ διδασκαλία τοῦ ἀρχαίου δράματος, ἀλλὰ τοὐναντίον ν' ἀποβαίνῃ τόσον ἐπαγωγός, ὥστε νὰ καθίσταται καὶ εἰς τοὺς ἁπλοϊκωτέρους προσιτὴ καὶ ἐπιζήτητος.

Ἓν ὅμως πρᾶγμα λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν σεμνὴν καὶ ἔμφρονα ταύτην Ἑταιρίαν· νὰ μὴ ἀρκεσθῇ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν προγονικῶν τούτων ἀριστουργημάτων ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κειμένου, ἀλλ' ἐκ περιτροπῆς καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς διάλεκτον νὰ γίνεται αὕτη. Ἡ ὠφέλεια θὰ εἶνε ἀνυπολόγιστος Ἂς μελετηθῇ τὸ πρᾶγμα καὶ θὰ μᾶς ἀποδοθῇ ἀδιστάκτως δίκαιον· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ὑπέροχοι ἀρεταὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων θὰ γίνωσι κτῆμα τοῦ λαοῦ· καὶ ὁ λαὸς εἶνε ἡ καρδία τοῦ Ἔθνους.

Πήγασος

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Τὰ θέατρά μας

«Ἐθνικὸν Β. Θέατρον»

«Ἑλληνικὸς Β. Θίασος»

Αἱ δοκιμαὶ τῶν τριῶν πρώτων διανεμηθέντων ἔργων, «τοῦ Γαμβροῦ τοῦ κ. Ποαριὲ» τοῦ «ταξειδίου τοῦ Μπατάκια» καὶ τῆς «Ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου» ἐτελείωσαν, κἀθὸ ἑτοιμασθέντα πλέον· ἐναπομένει μόνον ἡ γενικὴ δοκιμή, ἥτις θὰ γίνῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς διδασκαλίας ἑκάστου.

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ— ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων.

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἁγίας Κυριακῆς)

Ἤδη, κατόπιν τηλεγραφήματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως θ' ἀναγνωσθῇ καὶ διανεμηθῇ τέλος πάντων πρὸς ἐκγύμνασιν Ἑλληνικὸν ἔργον, ὅπερ ἔσται ἕτοιμον μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ «Ἐθνικοῦ Β. Θεάτρου».

Λέγεται ὅτι ἡ ἔναρξις θὰ γίνῃ δι' ἑνὸς μονοπράκτου!! Ἑλληνικοῦ ἔργου, τὸ βεβαιότερον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ κ. Βλάχος ἀναμένει τὴν ἄφιξιν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, ὁπότε θὰ ὑποβάλῃ Αὐτῷ κατάλογον τῶν Ἑλληνικῶν ἔργων, ἐξ ὧν θὰ ἐκλέξῃ ὁ Ἄναξ ἡμῶν τὸ καταλληλότερον.

Τὸ γραφὲν πρὸ ἡμερῶν, ὅτι ὁ γραμματεύς τοῦ Θεάτρου κ. Στεφάνου ἐκάρφωσε κάρτας εἰς τὰς θύρας τῶν καμαρινίων τῶν ἑλλήνων ἠθοποιῶν φερούσας τὰ ὀνόματα τῶν ἠθοποιῶν τῆς Ρεζὰν εἶνε ψευδέστατον. Πράγματι μετέβησαν οἱ ἕλληνες ἠθοποιοὶ εἰς τὸ θέατρον, μετὰ τήν...ἀναγραφεῖσαν εἴδησιν καὶ εὗρον τὰ καμαρίνιά των ἀνοικτὰ καὶ ἐλεύθερα ὅπως πάντοτε.

Ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ κ. Βλάχου ὅπως εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀποθανόντος Δ. Ἀγγελάκη προσληφθῇ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κ. Ἀγγελάκης· ἡ ἀπόφασις εἶνε λαμπρὰ καὶ τὴν ἐπικροτοῦμεν, διότι ὁ μικρὸς Ἀγγελάκης ὄχι μόνον ἱκανώτερος ἀπὸ μερικοὺς ἄλλους τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου εἶνε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλο ἐγὼ τοῦ μακαρίτου προοιωνίζεται.

«Θίασος Ρεζὰν»

Ἡ Γαβριέλλα Ρεζὰν θὰ εἶνε εἰς Ἀθήνας τὴν 23 ἢ 24 Νοεμβρίου, θ' ἀρχίσῃ δὲ τὰς παραστάσεις της, τὴν 26ην Νοεμβρίου. Ὁ θίασός της ἀποτελεῖται ἐκ 32 ἠθοποιῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ὁ ἠθοποιὸς Γάστων Δουβόσκ.

Τὸ βεστιάριόν της καὶ αἱ σκηναὶ εἶνε μεγάλου πλούτου καὶ καμψότητος, ὡς ἦτο ἐπόμενον· μόνον αἱ ἀμφιέσεις της ὑπερβαίνουν τὰς 150,000 φράγκων.

Ἡ Ρεζὰν θὰ δώσῃ ἐν ὅλῳ ἓξ παραστάσεις· τὰ ἔργα θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς. Θ' ἀρχίσῃ μὲ τὸ «Κυρία σχῶρά με» (Madame Sans Gène) τῶν Σαρδοῦ καὶ Μορώ· τὴν Sans Gène θὰ ὑποδυθῇ ἡ Ρεζάν, ἡ καὶ διαπλασασα αὐτήν, τὸν δὲ στρατάρχην Λεφὲβρ ὁ Δουβόσκ.

Αἱ τιμαὶ ἐκανονίσθησαν ἀπὸ 10 δρ. ἕως 25, πλὴν τοῦ φόρου, ἀναλόγως τῆς σειρᾶς καὶ θέσεως τῶν καθισμάτων.

«Δημοτικὸν Θέατρον Ἀθηνῶν»

«Θίασος Χειραφέτησις Σουρῆ»

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην θὰ παιχθοῦν αἱ «Νεφέλαι» τοῦ Ἀριστοφάνους-Σουρῆ· ἡ διανομὴ ἐγένετο ὡς ἑξῆς :

Ἄδικος Λόγος — Παπαϊωάννου, Δίκαιος Λόγος—Σταυρόπουλος, Στρεψιάδης — Ἀπέργης, Σωκράτης—Λαζαρίδης, Πασίας—Ροῦσος Φειδιππίδης—Σκορδίλης καὶ Κορυφαῖος Χοροῦ —Τσίντος.

«Θίασος Ντάρβια»

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἄρχεται τῶν παραστάσεών του ὁ ἰταλικὸς κωμειδυλλιακὸς θίασος Ντάρβια. Τὸ προσωπικὸν τοῦ θιάσου καὶ τὸ ρεπερτόριόν του θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Πίκμαν.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

«Δημοτικὸν Θέατρον Ἀθηνῶν»

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐπαίχθη διὰ τετάρτην φορὰν ἡ «Χειραφέτησις» τοῦ Σουρῆ.

— Ἡ κ. Ζάμπου, ὡς Κορδορούμπη πρωθυπουργὸς, ἔπαιξε με μεγάλην ἐπιτυχίαν· μόνον ἡ τραγικότης της πρέπει νὰ μετριασθῇ ὀλίγον, καὶ οἱ βηματισμοί της καὶ αἱ σκηνικαί της κινήσεις νὰ περιορισθοῦν κατά τι. (πρᾶξ. δ')

— Αἱ κ.κ. Ταβουλάρη, ὡς Ντελῆ-Φυσέκα καὶ Ρούσου, ὡς Σούφρα, ἔπαιξαν μετὰ περισσοτέρας ζωῆς καὶ χάριτος.

— Ἡ κ. Ἀρνιωτάκη, ὡς Περμαθοῦλα, ἔπαιξε μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας καὶ πάλιν.

— Ἡ κ. Καζούρη, ὡς μαμμή, ἔπαιξε μὲ τὴν αὐτὴν καὶ πάλιν ἐπιτυχίαν καὶ μὲ πολλὴν ζωήν.

— Ὁ Ἀπέργης, ὡς Χανούμ, καὶ πάλιν ἐχειροκροτήθη διὰ τῆς τεχνικῆς ἀπαγγελίας τῶν ὀλίγων του στίχων.

— Ὁ Τσίντος, ὡς παραμάννα ἦτο καὶ πάλιν . . . Τσίντος! ἡ δὲ ἀμφίεσίς του γυναικεῖα!

— Ἡ δις Χρηστίνα Ρούσου, ὡς Γλυκερίνη, ἔπαιξε μὲ πολλὴν-πολλὴν ζωὴν καὶ ἐλευθεριότητα· εἰς τὴν σκηνὴν ὅπου ἔρχεται μεθυσμένη πάντοτε ὑστερεῖ· κατορθώνει δὲ νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸ κοινὸν τὴν . . . κατάστασίν της μόνον διὰ τῶν . . . λόγων καὶ ὄχι διὰ τῶν... ἔργων.

— Ἡ κ. Πολιτάκη, ὡς κορυφαία τοῦ χοροῦ, ἔπαιξε μὲ ἀρκετὴν ἐπιτυχίαν· τῆς ἐφιστῶμεν ὅμως καὶ αὖθις τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν, τὸν τόνον τῆς φωνῆς καὶ τὸν χρωματισμὸν τῶν στίχων· πρέπει νὰ μὴ ἀφοσιοῦται καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὸ μὲν καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ δέ. Δηλαδὴ νὰ μὴ παραδίδηται εἰς τὸν στομφώδη χρωματισμὸν τῶν στίχων καὶ νὰ λησμονῇ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τὸν τόνον τῆς φωνῆς καὶ τ' ἀνάπαλιν.

— Ὁ Σταυρόπουλος, ὡς Κορδορούμπης, ὁ Λαζαρίδης, ὡς Ντελῆ-Φυσέκας, ὁ Ροῦσος ὡς Σούφρας καὶ ὁ Παπαϊωάννου, ὡς Κουτσουράκης, ἔπαιξαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

— Ἐν συνόλῳ ἡ παράστασις διεξήχθη μετὰ περισσοτέρας ζωῆς καὶ μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας τῶν προηγηθέντων τριῶν.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπαίχθη διὰ πέμπτην φορὰν ἡ «Χειραφέτησις» τοῦ Σουρῆ· ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας, διότι καὶ τὰ μέρη των ἔμαθαν καλὰ πλέον, τὰς δὲ παρουσιασθείσας ἐλλείψεις συνεπλήρωσαν ἢ ἐδιόρθωσαν κατὰ τὸ ἐφικτόν.

— Παρατηροῦμεν ὅμως τὰ ἑξῆς:

— Ὅτι ὁ Τσίντος, ὡς παραμάννα, καλὸν εἶνε ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλου, ἢ μᾶλλον, ὅπερ καὶ τὸ προτιμώτερον διὰ... γυναικός.

— Ὅτι ἡ κ. Πολιτάκη-κορυφαία τοῦ χοροῦ καλὸν εἶνε ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἄλλης ἠθοποιοῦ καταλληλοτέρας διὰ τὸν ρόλον αὐτὸν καὶ μόνον, διότι ἐκ τῶν μέχρι σήμερον διασκαλιῶν τῆς «Χειραφετήσεως» ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν τῆς στέκει ὁ ρόλος αὐτός.

— Ὅτι ἡ κ. Ἀρνιωτάκη-Περμαθοῦλα μᾶς παρουσιάσθη ὑγιεστάτη, χωρὶς ἀρθρίτιδα, ἔτι δὲ ἀπὸ γρηὰ σαράβαλο ποῦ ἦτο, ἔγεινε μεσῆλιξ, ζωηρὰ καὶ . . . κορδομένη! Ἓν ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ γίνῃ, ἢ ἡ Περμαθοῦλα πάλιν γρηὰ σαράβαλο, ἢ ὁ χαρακτήρ της, δηλ. οἱ στίχοι της, ν' ἀλλάξουν, διότι οὕτω εἶνε ἔξω ἀπὸ τὸν χαρακτῆρά της· ἀντιφάσκει ἡ ὅλη ὑπόδυσις καὶ ὑπόκρισις πρὸς τὸν ρόλον της.

— Κόσμος ἀρκετὸς παρηκολούθησε τὴν παράστασιν.

— Χχὲς ἐγένετο ὑπὸ τῆς «Ἑταιρίας πρὸς διδασκαλίαν ἀρχαίων δραμάτων» ἡ πρώτη διδασκαλία τῆς «Ἰφιγενείας ἐν Ταύροις» μὲ Ἰφιγένειαν τὴν δα Δήμητραν Ἀποστόλου, ἡ ὁποία τοσοῦτον ἐπέτυχεν εἰς τὰ πρῶτα πρόσωπα τῶν μέχρι τοῦδε διδαχθέντων ἀρχαίων δραμάτων.

— Καὶ ὡς Ἰφιγένεια δὲν ὑστέρησεν ὅμως· μὲ ὑποκριτικὴν δύναμιν μεγάλην, τέχνην ὑπερέχουσαν καὶ ἀπαγγελίαν ἄψογον ἐξετέλεσε τὸν δύσκολον τῆς Ἰφιγενείας χαρακτῆρα συμφώνως μὲ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης καὶ τοῦ ἔργου.

— Τὸν Ὀρέστην ὑπεδύθη ὁ Κυπαρίσσης μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας· ἡ ἀπαγγελία ἀλάθητος.

—Τὸν Πυλάδην ὑπεδύθη ὁ Μουστάκας μετὰ μεγάλης ἐπίσης ἐπιτυχίας· ἡ ἀπαγγελία του ἄψογος.

— Τὸν Βουκόλον ὑπεδύθη ὁ Ζήνων μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας· ὑπερέβη πάντας κατὰ τὴν ὑπόκρισιν, τὴν ἀπαγγελίαν καὶ τὸν χρωματισμόν. Ὁλόκληρον τὸ θέατρον ἐσείσθη ἐκ τῶν χειροκροτημάτων ἅμα τῇ ἐκτελέσει τοῦ μέρους του.

— Τὸν Θόαν ὑπεδύθη ὁ Μηλιάδης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸν Ἄγγελον ὑπεδύθη ὁ Παντελίδης μετὰ μεγίστης ὑποκριτικῆς δυνάμεως καὶ τέχνης· καὶ ἡ ἀπαγγελία του λαμπρά.

— Τὴν Ἀθηνᾶν ὑπεδύθη ἡ δις Καλοστύπη μετὰ θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας· τί ἔξοχος ἀπαγγελία, τί φωνή, τί στῆθος· κατέπληξε τὸ ἀκροατήριον μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους της.

— Ἡ διδασκαλία τῆς ἀπαγγελίας καὶ τῆς ὑποκρίσεως ὀφείλεται εἰς τὸν ἀκάματον Μάρκον Σιγάλαν, τὸν ὁποῖον συγχαίρομεν σφίγγοντες θερμῶς τὴν χεῖρά του.

— Τὸν χορὸν ἀπετέλουν αἱ ἑξῆς νεάνιδες.

— Μαρία Ἀποστόλου, Ἰωάννα Ζιάκα, Ἔμμα Καλοστύπη, αἱ ἀδελφαὶ Ἐλπὶς καὶ Αἰκατερίνη Καρζῆ, Ἄννα Κίτσου, Ἑλένη Κούλα, αἱ ἀδελφαὶ Ἄννα καὶ Ἀναστασία Μαρινάκη, Ἀνθὴ Παπαστέφου, Σοφία Πέρρου, Γεωργία Σακελαροπούλου, Λέλα Τουρλινοῦ καὶ Ἀγγελικὴ Φώτη.

— Ἅπασαι αἱ νεάνιδες αὗται διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανιζόμεναι ἐπὶ σκηνῆς ἔψαλλον πολὺ καλὰ καὶ δικαίως ἐχειροκροτήθησαν.

Ἐν συνόλῳ ἡ παράστασις διεξήχθη ἐν πληρει ἐπιτυχίᾳ προκειμένου περὶ ἐρασιτεχνῶν καὶ μόνον.

— Καὶ ἡ μουσικὴ ἦτο ἡ καλλιτερα ἐξ ὅσων ἐγράφησαν μέχρι τοῦδε διὰ τὰ χορικὰ τῶν ἀρχαίων δραμάτων. Αἱ σκηνογραφίαι παραγγελθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ν. Κυπαρίσση εἰς τὸν Παπαδᾶτον ἦσαν καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔργου.

— Τὴν παράστασιν ἐπεσφράγησεν ὁ κ. Μιστριώτης δι' ἑνὸς λογιδρίου του.

«Θέατρον Βαριετέ».

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐγένετο τῇ προστασίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου μία ἔκτακτος παράστασις ὑπὲρ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ταμείου τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου· κατ' αὐτὴν ἐπαίχθη ἡ «Μερόπη» τοῦ Βερναρδάκη, τὴν ὁποίαν ὑπεδύθη ἡ κ. Βερώνη. Μὲ μεγάλην ὑποκριτικὴν δύναμιν, μὲ τέχνην ὑπερέχουσαν καὶ ἀπαγγελίαν ἄψογον, ἐξετέλεσε καὶ πάλιν τὸν ρόλον της, καὶ μὲ ὅλους τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔρ-

γου. Ἡ εἴσοδός της μὲ τὴν αἱμοβαφῆ μάχαιραν εἰς τὰς χεῖρας (πρᾶξ. δ'.) ἦτο ἔξοχος· εἰς τὴν ε'. πρᾶξιν ἐξήρθη εἰς τόσον ὕψος, ὥστε κατώρθωσε εἰς τὴν ἀδύνατον καὶ περιττεύουσαν αὐτὴν πρᾶξιν νὰ δώσῃ μεγάλην ζωὴν καὶ δύναμιν. Μόνον μία ἠθοποιὸς μὲ ὑποκριτικὴν δύναμιν καὶ τέχνην μεγάλην, ὡς ἡ κ. Βερώνη, δύναται νὰ παίξῃ τὴν «Μερόπην» καὶ δὴ τὴν ε'. πρᾶξίν της.

— Τὸν Αἴπυτον ὑπεδύθη ὁ Γεννάδης μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δυνάμεως καὶ τέχνης· ἡ ἀπαγγελία του ἀλάθητος, ἡ δὲ καλαισθητική του δύναμις λαμπρά.

— Τὸν Λυκόρταν ὑπεδύθη ὁ Πετρίδης μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν· εἶνε ἀπὸ τοὺς ρόλους ἐκείνους, ὅπου παίζει μὲ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην.

— Τὴν Εὐρυμέδην ὑπεδύθη ἡ κ. Λοράνδου· ἡ ἀπαγγελία της ξηρὰ καὶ μονότονος, ἡ δὲ ἔλλειψις τῆς μελέτης καταφανής. Δικαιολογεῖται ὅμως, διότι ἀνέλαβεν αὐθημερὸν νὰ παίξῃ τὸν ρόλον αὐτόν, ἀναπληροῦσα τὴν ἀσθενοῦσαν τότε κ. Ἀλεξίου.

— Τὸν Πολυφόντην ὑπεδύθη ὁ Ἀντ. Λοράνδος· ἡ ἀμφίεσίς του πολὺ καλή, ὡς καὶ ἡ μορφή του γλυκεῖα, ὄχι ὅμως καὶ ἡ ἀπαγγελία του· ἦτο ξηρὰ καὶ ἀχρωμάτιστος· ἡ ὑπόκρισίς του καλή. Εἰς τὴν ε'. πρᾶξιν, καθ' ἣν ἀποθνήσκει ἡ Μερόπη, ἦτο ἀπαθέστατος.

— Τὴν παράστασιν διοργάνωσε τὸ Πανεπιστήμιον, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν τιμήσῃ ἡ Σύγκλητος καὶ ἅπαντες οἱ φοιτηταί του, πλὴν τῆς... ἐπιτροπῆς !!!

— Προκειμένου περὶ τόσον μεγάλου καὶ ἐθνικοῦ σκοποῦ ὁ παρακολουθήσας τὴν παράστασιν κόσμος ἦτο ὀλίγιστος.

— Ταύτην ἐτίμησαν καὶ δύο ἐκ τῶν Ὑπουργῶν μας οἱ κ. κ. Στάης καὶ Βουδούρης.

— Τὸ Ἑλλ. Μελλόδραμα τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν δὲν εἶχε παράστασιν λόγῳ τῆς ἐλλείψεως μουσικῶν ὄντων ἀπησχολημένων εἰς τὴν συναυλίαν τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας.

— Τὴν Τετάρτην ἐδόθη ὁ Rigoletto μὲ Gilda τὴν κ. Κοκκίνη καὶ Δοῦκα τὸν Μωβαΐτην στεφθεὶς ὑπὸ πλήρους ὡς πάντοτε ἐπιτυχίας.

—Τὸ ἀκροατήριον ὅμως ἀραιότατον πρᾶγμα πολὺ λυπηρόν, καθόσον μεγάλην ἀνάγκην εἶχε ὑποστηρίξεως τὸ μελόδραμα, τώρα ὁπότε τοῦ χρειάζονται τόσα ἔξοδα διὰ τὴν ἀναχώρησίν του.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἀποχαιρετιστήριος παράστασις μὲ τὸν Faust καὶ οὐχὶ τὸ Faust κατὰ τὰ προγράμματα, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἕνεκα κακοδιαθεσίας τῆς κ. Κοκκίνη.

— Τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα ἀπέρχεται ὁριστικῶς τὸ μελόδραμα, ἐὰν ἐξευρεθῶσιν αἱ 1000 δραχμαὶ αἵτινες ὑπολείπονται ἔτι.

— Ὁ βεστιαρίστας Λαγκαδᾶς εὑρισκόμενος νῦν ἐν Κων)πόλει ἐτηλεγράφησε προχθὲς ὅτι ἔκλεισε συμφωνίας μὲ τὸ Odéon, τὸ καλλίτερον θέατρον τῆς Κων)πόλεως διὰ τὴν Μ. Τεσσαρακοστήν, ἀνεχώρησε δὲ διὰ Σμύρνην ὅπου καὶ ἀναμένεται ἀνυπομόνως τὸ Ἑλλην. Μελόδραμα.

— Ἐλύθη δὲ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ βεστιαρίου, ὅπερ θέλει χορηγήσῃ ὁ Θεόδ. Βαλσαμῆς τὰς ὑπαρχούσας δὲ ἐλλείψεις θὰ συμπληρώσῃ μὲ τὸ τοῦ Λαγκαδᾶ.

— Προσελήφθη ἐκ νέου εἰς τὸν θίασον ἡ κ. Tanddolini ἥτις καὶ θὰ παρακολουθήσῃ τὸ Μελόδραμα εἰς τὸ tourné του.

— Ἡ δὶς Ρουσάκη κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲν θ' ἀκολουθήσῃ ὡς ἐλέγετο, τὸ μελόδραμα.

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ἡ «Φροῦ-Φροῦ» εἰς τὴν ὁποίαν ἡ κ. Βερώνη, ὡς Γιλβέρτη Φροῦ Φροῦ ἔπαιξε μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, χάριτος καὶ λεπτότητος· αἱ μεταπτώσεις της γλυκύταται, αἱ διακυμάνσεις τῆς φωνῆς της λεπτόταται· ὅσον ἐπροχώρει τὸ ἔργον, τόσον ἡ ὑποκριτικὴ δύναμις τῆς κ. Βερώνη ηὔξανεν· ὁ χρωματισμὸς ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ της, ὁ τόνος τῆς φωνῆς της καὶ ἡ τελεία ἐξωτερίκευσις τοῦ ἐν αὐτῇ πάθους της ἦσαν ἔξοχα. Εἰς τὴν μετὰ τοῦ Ἐρρίκου Δὲ-Σαρτορὺ—Γεννάδη σκηνὴν (πρᾶξις δ'.), ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ θανάτου της (πρᾶξ. ε'.) ἔπαιξε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸν Βριγὰρ ὑπεδύθη ὁ Πετρίδης μετὰ πολλῆς φυσικότητος καὶ τέχνης. Εἰς τὴν μετὰ τοῦ Βαλρεὰζ—Λοράνδου σκηνήν, καθ' ἣν τοῦ ζητεῖ τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον ἦτο ἔξοχος.

— Τὸν Ἐρρῖκον Δὲ Σαρτορὺ ὑπεδύθη ὁ Γεννάδης μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας· μὲ πόσην λεπτότητα καὶ χάριν ἔπαιξεν εἰς τὰς τρεῖς πρώτας πράξεις καὶ πόσον διαφορετικὸς ἔγεινεν εἰς τὰς δύο τελευταίας· ἄλλη ὑπόκρισις, ἄλλος τόνος φωνῆς, ἄλλος χρωματισμός. Εἰς τὴν μετὰ τῆς Γιλβέρτης σκηνὴν (πραξ. δ') ὡς καὶ εἰς τὴν τοῦ θανάτου αὐτῆς (πρᾶξ. ε') ἔπαιξε μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν.

— Τὸν Δὲ--Βαλρεὰζ ὑπεδύθη ὁ Λοράνδος ἀρκετὰ καλά· εἰς τὴν μετὰ τοῦ Βρυγὰρ—Πετρίδου σκηνήν, καθ' ἣν ζητεῖ τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον, ἦτο φυσικώτατος.

— Τὸν Δὲ-Καμπρὺ ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελάκης ἀρκετὰ καλά· ἡ ἀμφίεσίς του πάντοτε ἔξοχος, καλαίσθητος. Εἶνε ὁ μόνος ἐκ τῶν ἠθοποιῶν ποῦ φορεῖ τόσον ἐπιτυχῶς τὸ μουστάκι· δὲν διαφέρει διόλου ἀπὸ φυσικόν.

— Τὸν Γεώργιον Δὲ-Σαρτορὺ ὑπεδύθη ὁ Ἀλεξίου πολὺ καλά.

— Τὴν Λουΐζαν ὑπεδύθη ἡ κ. Γεωργιάδου μετὰ πολλῆς λεπτότητος καὶ χάριτος. Καθ' ἣν στιγμὴν ἀποθνήσκει ἡ Γιλβέρτη (πρᾶξ. ε') ἔπαιξε φυσικώτατα, τὰ δὲ δάκρυα ἀληθῆ καὶ θερμᾶ ἐκύλιον ἐπὶ τῶν παρειῶν της.

— Τὴν Δὲ-Καμπρὺ ὑπεδύθη ἡ δὶς Σμαράγδα Βερώνη μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ χάριτος. Ἡ ἀπαγγελία της ἄψογος, ἡ δὲ ὑπόκρισίς της καλή.

— Ὁ μικρὸς Παντόπουλος, ὡς υἱὸς τῆς Γιλβέρτης, ἦτο πολὺ χαριτωμένος.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐπανελήφθη ἡ «Βοσκοποῦλα».

— Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν μετὰ τῆς αὐτῆς ὡς πάντοτε ἐπιτυχίας.

— Ὁ Ἀγγελάκης, ὡς Λίακος, ἔπαιξε λίαν ἐπιτυχῶς· εὖγέ του· μόνον φωνάζει πολὺ εἰς μερικὰς στιγμάς.

— Τὸν Μῆτρον ὑπεδύθη ὁ Μαρῖκος· ἡ ὑπόκρισίς του ὑστέρησε πολύ, ἡ δὲ φωνή του τὸν ἐγκατέλειψεν· ἀσθενεστάτη καὶ πάντη ἀκατάλληλος διὰ τοιαῦτα ἔργα· καλὸν θὰ εἶνε ν' ἀφήσῃ ταῦτα καὶ νὰ ἐπιδοθῇ μόνον εἰς τὰ ἔργα τοῦ σαλονιοῦ.

— Διατί, ἐνῷ ὁ θίασος ἔχει τόσας γυναῖκας, καὶ τὸ ἔργον θέλει πολλάς, νὰ βγοῦν μόνον δύο καὶ δὴ εἰς τὴν α' πρᾶξιν, ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι νὰ παρακολουθοῦν τὴν παράστασιν μετὰ τῶν θεατῶν ; !

— Χθὲς ἐπανελήφθη ἡ «Φαιδῶρα», εἰς τὴν ὁποίαν καὶ ἡ κ. Βερώνη καὶ ὁ Γεννάδης παίζουν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας.

— Καὶ οἱ λοιποὶ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν καλά.

— Ἀπόψε «Σαπφὼ ἡ Λεσβία».

— Ὁ Κ. Χέλμης ἀνεχώρησε προχθὲς δι' Ἡράκλειον Κρήτης, ὅπως προετοιμάσῃ τὰ τῶν παραστάσεων, ἃς θὰ δώσῃ ὁ θίασος τῆς κ. Βερώνη κατερχόμενος ἐκεῖ μετά τινας ἡμέρας.

«Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία»

«Κεντρικὸς Μορφωτικὸς Σύλλογος»

Τὴν Παρασκευὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἄνω συλλόγου ἐδόθη μία καλλιτεχνικὴ προεσπερὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἄνω ἑταιρίας.

— Τὸν πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ὁ κ. Ν. Σαρίπολος ἐξάρας τὸν σκοπὸν τοῦ λαμπροῦ τούτου συλλόγου καὶ τὰς ὠφελείας ἃς θὰ παρέξῃ οὗτος.

— Κατόπιν ἀπηγγέλθησαν ὑπὸ τῶν ἐρασιτεχνῶν 1) Σοφίας Καββαδία, ἡ «Χάρι τοῦ Μωάμεθ» ποίημα Πολέμη, 2) Α. Κλεώπα, «Ἡ ἐν Σαλαμῖνι Ναυμαχία» μονόλογος ἐκ τῆς Ἀρτεμισίας τοῦ Ἀμπελᾶ, 3) Θεοδώρα Μελᾶ «Ἡ εἰκόνα τῆς Ἁγιὰ Σοφιᾶς», ποίημα Χριστοβασίλη καὶ «Ἡ χάρι τοῦ Βασιλιᾶ» μονόλογος, 4) Θ. Χαλκιᾶ «Τὰ μάγια» ποίημα τοῦ ἰδίου, 5) Κ. Ρίζου «Ἡ ζωὴ» κωμικὸς μονόλογος, καὶ 6) Κ. Μουστάκα «Ὁ Δαίμων» μονόλογος τοῦ Lermondof καὶ ἓν ὡραῖον ποιηματάκι τοῦ Ν. Παπαγεωργίου.

— Ἅπαντες ἀπήγγειλαν μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας καὶ δυνάμεως μεγάλης. Εὖγέ τους.

— Παρετηρήθησαν ὅμως τὰ ἑξῆς:

— Ἡ Καββαδία καὶ ἡ Μελᾶ ἦσαν ἀμελέτητοι· καλὸν θὰ ἦτο ἐὰν ταῖς εἶχον ὑποβολέα, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὰ ἀποστηθήσουν, καὶ ἕνεκα τούτου ἤρχισε ν' ἀδημονῇ ὁ κόσμος.

— Ὁ Δι-Μέντος, ὁ Θᾶνος καὶ ὁ Μηλιάδης μόνον εἰς τὸ πρόγραμμα ἐθεάθησαν, ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὴν... αἴθουσαν!

— Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξετελέσθησαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, συνοδεύοντος βιολίου καὶ πλαγιαύλου ὑπὸ τῶν Ζορμπᾶ, Φιλίππου καὶ Πλάτωνος διάφορα μικρὰ τεμάχια· εἰμποροῦσαν ὅμως καὶ νὰ ἦσαν καλλίτερα.

— Ἐν ἀσφυκτικῷ συνωτισμῷ ἐγένετο ἡ προεσπερὶς αὕτη, χειροκροτοῦντος τοῦ κόσμου διαρκῶς.

—Οἱ ἀποτελοῦντες τὸν σύλλογον εἶνε ἄξιοι θερμοτάτων συγχαρητηρίων. Ἡ «Νυκτερὶς» τοὺς εὔχεται καλὴν πρόοδον καὶ προκοπήν.

«Δημοτικὸν θέατρον Πειραιῶς»

Τὴν Τρίτην κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ ὁ θίασος Σουρῆ καὶ ἔπαιξε τὴν «Χειραφέτησιν».

— Οἱ ἠθοποιοὶ ἔπαιξαν ὅπως καὶ ἐν Ἀθήναις μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Ὁ κόσμος ἀθρόος συνέρρευσε καὶ παρηκολούθησε τὴν παράστασιν, ἐχειροκρότει δὲ δαιμονιωδῶς εἰς κάθε στῖχον.

— Σωστὸς πανζουρλισμός.

— Ἀπόψε καὶ πάλιν ἡ «Χειραφέτησις».

Ἡ Τσιμπίδα

—

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Βουκουρέστιον

«Θέατρον Δακίας»

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἤρξατο τῶν παραστάσεών του ὁ ὑπὸ τὸν Καρδοβίλλην θίασος μὲ τὴν «Γκόλφω» τοῦ Περσιάδου τὴν ὁποίαν ὑπεδύθη ἡ Ἀθηνᾶ Καρδοβίλλη.

— Τὴν παράστασιν ταύτην ἐτίμησε καὶ ὁ κ. Τοτσιλέσκο μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τῆς ἀνεψιᾶς του κ. Μάρες. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Τοτσιλέσκο ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν Ρουμανικὸν ὕμνον καὶ εἶτα τὸν Ἑλληνικὸν χειροχροτούντων τῶν θεατῶν.

— Μόνον αἱ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι ἔλαμψαν διὰ τῆς ἀπουσίας των ! !

— Τὴν Πέμπτην ἐπαίχθη ἡ «Σκλάβα» μὲ τὴν Καρδοβίλλη.

— Τὸ Σάββατον ἐπαίχθη ἡ «Μάγδα».

Εἰς τὸν θίασον ἀνήκουν καὶ οἱ ἠθοποιοὶ Κλημανιώτης μετὰ τῆς κυρίας του, Γαϊτανόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, Φιλιππαῖος κλπ.

Ὁ ἀνταποκριτής.

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ

Π. Κουραβέλου καὶ Ν. Γιάνναρη

Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἔναντι Δημαρχείου καὶ κάτωθι Μ. Θεάτρου.

Κατασκευάζονται ἅπαντα τὰ ἠλεκτρικὰ εἴδη ἤτοι κώδωνες, τηλέφωνα, ἀλεξικέραυνα κλεῖθρα ἠλεκτρικά, ἰατρικαὶ μηχαναί, ἐργαλεῖα φυσικῆς καὶ τὰ τῶν βιομηχάνων. Ἐγκαθίστανται σύρματα μεμονωμένα, σύρματα ἠλεκτρικοῦ φωτός. Ἐργασία ἠγγυημένη. Τιμαὶ συγκαταβατικαί.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Η ΝΥΚΤΕΡΙΣ

θὰ δημοσιεύση στατιστικὴν ὅλων τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ θιάσων παιχθέντων κατὰ τὴν λήξασαν θερινὴν περίοδον ἔργων, πρωτοτύπων ἑλληνικῶν καὶ μεταφράσεων ξένων τοιούτων, τὰ ὀνόματα τῶν συγγραφέων, ἡμετέρων καὶ ξένων, τὰ ὀνόματα τῶν μεταφραστῶν, πόσας φορὰς ἐδιδάχθη ἕκαστον ἔργον

κλπ. κλπ. κλπ.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Αἱ προσωπικότητες ἐν ταῖς κωμῳδίαις τοῦ Μολιέρου

Ἡ Κωμῳδία ἐν Γαλλίᾳ οὐδέποτε ὑπῆρξεν ὡς ἐκείνη τοῦ Ἀριστοφάνους, εἷς σατυρικὸς διάλογος δηλονότι, πλήρης βαρειῶν προσβολῶν, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς θέτει τοὺς ἐχθροὺς σῶμα πρὸς σῶμα· τοὐναντίον ὁ Μολιέρος χειρισθεὶς μετὰ τῆς μεγαλειτέρας λεπτότητος τὴν σατυραν ἐχάραξεν ἴδιον τρόπον καὶ ἰδίαν ἐξέλιξιν, ἂν καὶ ἔστιν ὅτε δύναταί τις νὰ ἀνεύρῃ εἰς τὰς προσωπικότητάς του καὶ τοὺς μεμιστάς.

Δισταζω νὰ πιστεύσω ὅτι εἰς τὴν Princesse d'Elide ἐγείραται ὁ πέπλος τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ Λουδοβίκου δεκάτου τετάρτου, καὶ σατυρίζεται ἕν του κάκιωμα μὲ μίαν ἀπὸ τὰς ἐρωμένας του.

Δισταζω ἐπαναλαμβάνω νὰ πιστεύσω εἰς παρόμοιον τόλμημα ποιητοῦ ὅστις εἶχεν ἀνάγκην μεγάλης προσοχῆς καὶ λεπτότητος εἰς τὰς μετὰ τοῦ βασιλέως σχέσεις του.

Ἀναμφισβήτητον ὅμως τυγχάνει ὅτι εἰς τὸν ἀμφιτρύονά του παρουσιάζει ὑπὸ τὸν ἀλληγορικὸν πέπλον τὰς σχέσεις τοῦ μεγάλου βασιλέως μετὰ τῆς Κυρίας Montespan, καὶ εἰς τὴν τρίτην πρᾶξιν τοῦ Impromptu de Versailles δὲν διστζβει νὰ ὀνομάσῃ τὸν ποιητὴν Boursault καὶ τὸν μεταχειρισθῇ μὲ τὸν ἐλεεινότερον τρόπον.

Ἐν τῷ ἰδίῳ ἔργῳ παρῳδεῖ τοὺς ἠθοποιοὺς τοῦ Hôtel de Bourgogne, ὄντας ἀντιθέτους του, καὶ ἐμπαίζει κίνησιν πρὸς κίνησιν τοῦ Beauchâteau καὶ τῆς συζύγου του, τοῦ Hauteroche καὶ τοῦ Villiers χωρὶς νὰ λησμονήσῃ τὸν Montflery τὸν «ἀξίζοντα διὰ τέσσαρας βασιλεῖς εἰς τὸ πάχος, παραγεμισμένον ὅπως πρέπει ...καὶ δυνάμενον νὰ γεμίσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν μεγαλείτερον βασιλικὸν θρόνον.»

Ὁ μαρκήσιος Soyecourt, ὁ φανατικώτερος κυνηγὸς τοῦ κόσμου ἀπὸ τὸν Nemrod, ἐχρησίμευσεν ὡς πρωτότυπον ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Dorante εἰς τοὺς Fâcheux. τῇ ὑποδείξει μάλιστα Λουδοβίκου 14 καὶ οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ τι ἐν τῇ Αὐλῇ.

Τόσον εὐκόλως ἀναγνωρίζεται ὁ μαρκήσιος Montausier εἰς τὴν Alceste, ὥστε ἐνθουσιασθεὶς παρὰ τοῦ κοινοῦ, πρὶν ἢ ἀκόμη ὁ ἴδιος ἴδῃ παριστανόμενον τὸ ἔργον, ἠπείλησε τὸν Μολιέρον, ὅτι θὰ τόν κατεδίκαζεν εἰς τὸν ἐπὶ στύλου θάνατον (ἦτο πολὺ ἐν χρήσει μεταξὺ τῶν εὐγενῶν πρὸς τοὺς φιλολόγους), τολμήσαντα νὰ τὸν ἐμπαίξῃ, ἀλλ' ἀφοῦ εἶδε παριστανόμενον τὸ ἔργον ἤλλαξε γνώμην καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθη.

Πάντες ἀνεγνώρισαν τὸν Ménage ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Vadius εἰς τὰς Femmes savantes καὶ πρὸ πάντων τὸν ἀββᾶν Cotin τὸ δυστυχὲς τοῦτο θῦμα τοῦ Boibeau ἐν τῷ σχολαστικῷ Trisotin, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ δύναται νὰ δυσαρεστηθῇ ἐφρόντισε νὰ καλύψῃ τὸν ἥρωά του ὑπὸ τὸ ἔνδυμα πτωχοῦ ποιητοῦ. Ἡ σκηνὴ τῆς κωμῳδίας του, καθ' ἣν οἱ δύο σχολαστικοὶ μετὰ μακρὰν συνομιλίαν πλήρη ἡδέων λέξεων ὑβρίζονται, ἦτο ἱστορικὴ πραγματικότης γνωστὴ εἰς μέγα μέρος ἀκροατῶν, τῆς ὁποίας ὁ Cotin καὶ ὁ Ménage ἦσαν οἱ ἥρωες, καθὼς τὸ συνέτο πρὸς τὴν πριγκήπισσαν Οὐρανίαν ἦτο ἔργον τοῦ ἀββᾶ.

Πραττων δὲ οὕτω ὁ Μολιέρος ἀπέδεικνυεν, ὅτι ἔφθανε μέχρις ὡρισμένου σημείου διακωμῳδήσεως, πέραν τοῦ ὁποίου θὰ τοῦ ἐχρειάζετο αὐτὸ τοῦτο τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τὸ κτύπημα ὑπῆρξε δυνατόν. Ὁ Cotin, ὅστις προσεποιεῖτο ἀδιαφορίαν εἰς τοὺς γέλωτας καὶ τοὺς ψιθυρισμοὺς τοῦ πλήθους, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἔδωκε πλέον, ἡ δὲ ὕπαρξίς του ἐκαλύφθη ὑπὸ τοῦ πέπλου τοῦ γελοίου. Ὁ Μολιέρος προχωρῶν δὲν ἐδυσκολεύθη ποσῶς νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Marphurius τοῦ φιλοσόφου ἐν τῷ Mariage forcé ἢ κατ' ἄλλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφίας τοῦ Bouageois gentilhomme, τὸν πῖλον, τὸν τόσον γνωστὸν ἐκ τοῦ σχήματός του, τοῦ φυσιολόγου Rohault, ὅστις ἦτο εἷς σοβαρὸς καὶ σοφὸς ἀνήρ, ἀδίκως ὅλως διακωμῳδούμενος.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὸν Thomas Ganeille, ὅστις εἶχε τὴν ματαιοδοξίαν νὰ αὐτοκαλῆται Monsieur de L' Isle, ἔκ τινων γαιῶν εἰς Isle, αἵτινες τοῦ ἀνῆκον καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ δαιμόνιος κωμικὸς ἀφιεροῖ τέσσαρας στίχους του εἰς τὸ Ecole des femmes.

Ἀλλ' ἐκεῖνοι, οἵτινες ὑπέστησαν ἀληθεῖς διωγμοὺς ἐκ μέρους τοῦ Μολιέρου, ἦσαν οἱ ἰατροί, ἔφθασε δὲ μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ν' ἀποθάνῃ ἄνευ ἰατροῦ, πρᾶγμα, ὅπερ οὐδόλως τὸν ἠμπόδισεν ἀπὸ τοῦ ν' ἀποθάνῃ.

Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ μῆνίς του αὕτη κατὰ τῶν ἰατρῶν ἐκδηλουμένη παντοιοτρόπως, προήρχετο, κατὰ τὸ λέγειν τινῶν, ἐκ τοῦ ὅτι κατῴκησέ ποτε πλησίον κυρίας ἰατροῦ τινος, γραίας, ἀσχήμου, φιλονείκου καὶ τῆς ὁποίας ἠναγκάσθη τέλος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκίαν, καθόσον κατὰ μῆνα σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ ηὔξανε καὶ τὸ ἐνοίκιον ;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει βεβαίως σπουδαῖός τις λόγος θὰ τὸν ὤθει εἰς τὸ νὰ καταφέρεται τόσον κατὰ τῆς χορείας τῶν ἰατρῶν.

Εἰς τὴν κωμῳδίαν του L' amour médecin, ἥτις παρεστάθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως διεκωμῴδησε τοὺς πρώτους ἰατρούς τῆς Αὐλῆς Desfongerais, Esprit, Guénaut, Daquin, τῶν ἠθοποιῶν φερόντων προσωπίδας· προσομοιαζούσας μὲ τὰς μορφὰς τῶν ἄνω ἰατρῶν.

Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν τεσσάρων ὀνομάτων τῶν ἰατρῶν ἀπετάνθη πρὸς τὸν Boileau, ὅστις τοῦ ἔδωκεν τοιαῦτα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, προσομοιάζοντα εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν.

Καὶ τὸν μὲν Desfougerais ὠνόμασε Ἀνδροσκοτώστραν (Desfonandrès), τὸν Esprit, ὅστις πάντοτε ἐμεμψιμοίρει Γαυγίζοντα (Bahis, aboyant) τὸν Guénaut, ὅστις ὡμίλει βραδέως, Μακρότονον (Macroton) καὶ τέλος τὸν Daquin, ὅστις διέτασσε συνήθως φλεβοτομίαν, ὅπως ὁ ἰατρὸς Sangrado, τὸν ὠνόμασε Τομὴν (Tomès).

Κλέος.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Προπαρασκευάζονται μαθηταὶ πρὸς εἰσαγωγὴν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ γυμνασίου εἰς τὰς Μηχανικὰς Σχολὰς τοῦ Πολυτεχνείου διὰ διδασκαλίας **δεδοκιμασμένης.—Ἀχαρνῶν 35.**

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Γεωργίου Α. Κλεώπα

9 —Μπόταση— 9

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ ἀριστοῦχος τοῦ Ἀρσακείου, διδάξασα ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΠΟΔΗΛΑΤΑ OCCASION

Πραγματικὴ ἔκπτωσις 30 %

Εἰς τὸ Γραφεῖον Πιτσάκη

ὁδὸς Ἀγάθωνος 5. — Ἀθῆναι.

Ἕνεκεν τῆς μεγάλης παραγγελίας ὑπεβιβάσθησαν αἱ τιμαὶ ἀπὸ Δρ. 450 εἰς δρ. 320.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ

Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως

234—ΧΑΥΤΕΙΑ—234

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ὀδοντοϊατρὸς

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους καὶ Ἀκαδημίας.

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν **Σοκολάτα** καὶ τὸ **γάλα** σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου διανυκτερεῦον

Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.